

ואהובתו אולגה, שהיא יהפיה בלונדית. אולגה הביאה עימה מספרו, שם עבדה כמארכת, סכום השווה ל-40 אלף ל"י. על כסף זה חיו אבו וחבריו — עד שנגמר.

לעבוד בזנות —

רק למענו

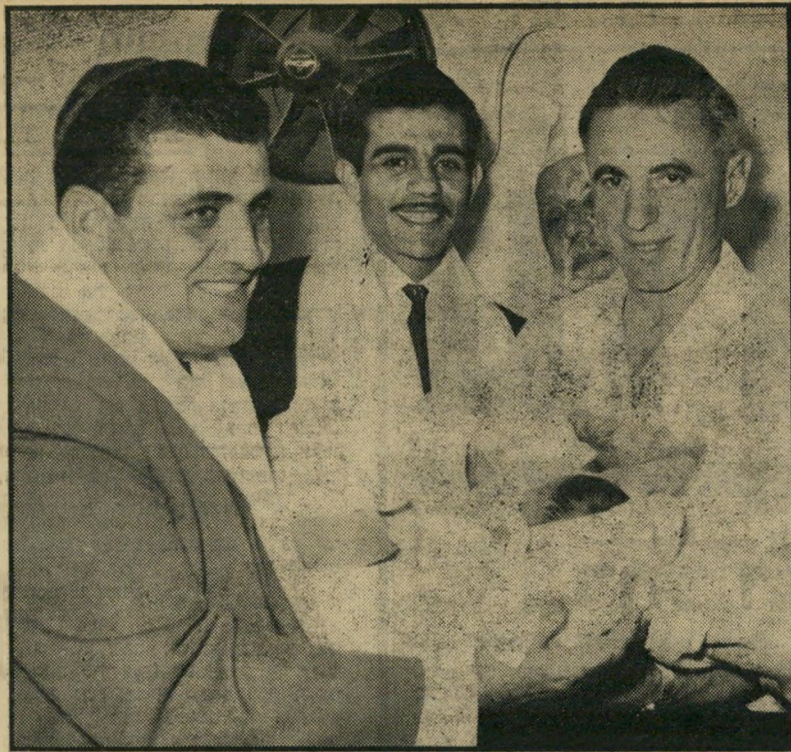
יה זה או שהחלו ההתפתחויות המעניינות, לדברי יוסף ("יוסקאי") מור, חיל המכיר את סלומון וחבורתו. לדבריו, סיפרה אולגה לילה אחד למארכת תל-אביבית מסויימת, כי לאחר שהכסף נגמר, מנסה עתה אבו לחלץ אותה לעבוד בזנות למענו.

בעצת המארכת, פנתה אולגה לעזרה ל-עזרא מורחי, שהיכר עליידי הכל כבעל השפעה ניכרת. אלא שמורחי סירב להתערב בעניין. "אני לא משטרה", אמר לה. או פנתה אולגה למשטרה, הגישה תלונה נגד סלומון.

בעקבות תלונתה זו, זימנו אותה אבו וחבריו לפגישה, חבטו בה מכות רצח. בי לחץ המכות, טענה אולגה כי היה זה מורחי שהיפנה אותה למשטרה.

חבורת האלג'יראים, מלחה עליידי מרדכי ("איו") מיילס, המכונה מלך הסרסורים, פנו בתלונה למורחי: "הייתכן?" זעקו. "שאתה תעשה לנו דבר כזה?"

מורחי הכחיש כי עשה להם דבר לא קולינאלי כזה. האלג'יראים ענוהו ששתכני עו בכנות דבריו רק אם יעזור להם ל-שכנע את הבחורה לשנות את דעותיה. עזרא הסכים לנסות ליישר את ההדורים ניסה להשפיע על אולגה. במשך שבועות

הידידים

עזרא מורחי ז"ל (משמאל), כיפה לראשו ומלית על כתפיו, בטקס ברית המילה של בן ידידו יוסקאי (באמצע). מימין: ידיד נוסף של מורחי, מרדכי (מנטש) צרפתי. למורחי היו ידידים רבים ומותו החטוף הכה אותם בתדהמה.

הוא קיבלה יחד עם שני שותפים: יעקב יחזקאל ודויד דסא.

רבע מיליון רביבית קצוצה

חנות, בידוע לכל המקורב לעסקי ו"שוקי-הסיטונאים, היתה מכרה זהב. כדי כבד עם פיתוחה חדר עזרא גם לעסקי מועדוני-הקלפים של תל-אביב, נכנס כשותף לרבים מהם, הפך לבעל משקל בתחום זה. הוא שקבע איוה מועדון יפעל, איוה מועדון דו"ן ייסגר, ובכלל מי יעשה מה.

יחד עם זה, היה הלכות הגדול ביותר של עצמו. הוא אהב להמר על סכומים עניקים, הירבה להפסיד.

הוא יכול היה להרשות לעצמו. הכנסתו המוצהרת היתה 20-30 אלף לשנה. הכנסתו הריאלית, טוענים יודעי דבר, הגיעה עד 120 אלף ל"י לשנה.

אולם הכנסות אלו נמוגו על שולחן ה-קלפים. כאשר היו עזרא ושותפיו צריכים

השותף יעקב יחזקאל, שותף הנרצח בתנות בשוק הסיטונאי ב"חיא, שהיתה מיכרה זהב לכל השותפים.

לרשותו של קבלן-קולות מסויים, דמות יד-עה במדינה, האחראי להצלחתה של מפא"י, בשעתו, בפרברי תל-אביב — שהיו עד אז מעוזה של חירות.

היה זה בשנים הראשונות לאחר קום ה-מדינה, בעזרתו של עזרא ואנשיו, הצליחו אנשי מפא"י — לראשונה — לקיים אסיפות בשכונת שפירא. על פועלו זה זכה עזרא בדוכן למימכר ירקות.

עם השנים עלה עזרא לדרגת שומר-ראשו של בן-גוריון, עת זה הופיע באסיפות פתוחות. הוא המשיך במסורת גם עם אשכול. לדברי ידידים, שלם לו אפטרופסו, קבלן-הקולות המפורסם, סכומים נכבדים עבור שירותיו אלו.

אלא שעזרא רצה יותר מכסף. הוא רצה לחזור למעמדה האמיד של משפחתו. בי-עזרת האיש המפורסם הוכנס לתמונה אליהו בן-יצחק, חבר ההעדה-הפועל של ההסתדרות. בעזרתו זכה עזרא מורחי בפרס נזיר ו-מבוקש: חנות בשוקי-הסיטונאים בתל-אביב.

לממן את החקלאים, שסיפקו להם את סחורתם, לא היה להם במה. שוב ושוב פנה עזרא לאפטרופסו, קבלן-הקולות — ושוב ושוב זכה לקבל ממנו הלוואות ענקיות, בסדרי גודל של רבע מיליון ל"י — גם אם בריבית קצוצה.

"אני עוד

אראה לך

כך התנהלו העניינים על מימנוחות במשך השנים. עד שזמן-מה לפני הרצח אירעו שני דברים שהפרו את השלוה.

● עזרא נפרד משותפו, בעסקי המועדון-נים, עמד לפתוח מיעדון משלו בשם הסלע. להעביר לשם את כל לקוחותיו ו-אוהדיו. ברור שהיתה זו פגיעה רצינית בעסקיו של השותף.

● עזרא הגיע עד עברי פיפחת, מי-בחינה פיננסית. הוא ביקש מאפטרופסו ה-מפורסם הלוואה פעוטה של 20 אלף ל"י — ונדחה בשלילה, לתדהמתו הרבה. "חכה, אני עוד אראה לך מי זה עזרא מורחי", איים עזרא הוועם על האיש המפורסם.

היה זה איום רציני. כי עזרא יכול היה לפגוע באיש המפורסם בדרכים רבות. אחת

"תן לי 4000 ל"י. ואגלה לך

את שם הרוצח." אמר האלמוני.

לדוגמא: להודיע למס הכנסה על כל ה-הלוואות השחורות בריבית קצוצה שקיבל ממנו.

זמן קצר לאחר הסיכסוך עם האיש ה-מפורסם, הציעו שני שותפיו של מורחי, בחנות הסיטונאית, כי מורחי יוציא ביטוח-חיים. הם הצליחו לשכנעו. על אף התנגדו-תו, הוציא מורחי ביטוח ע"ס 100,000 ל"י — אצל סוכנת שלח לו האיש המפורסם.

הסיכסוך עם האיש המפורסם הדאיג את מורחי. לא רק בגלל המועקה הכספית. ה-איש המפורסם היה חזק מדי. כמו שמורחי יכול היה לפגוע בו, יכול היה גם הוא לפגוע במורחי. למשל: הוא יכול היה לגרום לביטול רישיונותיהם של מורחי ו-אנשיו להפעיל את מועדוני הקלפים, ל-שלול מהם את ההגנה מפני החוק שסיפק להם כל השנים, ואשר רק בזכותה יכלו להמשיך ולקיים את עסקיהם.

זה היה הרקע, ואלו ההתפתחויות, שקד-מו ליום הרצח.

ביום הרצח עצמו, בשעות הערב המוקד-מות, הופיע יוסקאי, אחד מאנשיו של ה- (המשך בעמוד 25)

סלומון (סמי) אבו, הנאשם ברצח, בעת משפטו בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב (מימין). משמאל: ידידו, יעקב כהן, המתרגם לו מצרפתית לעברית ומעברית לצרפתית, את הליכי המשפט, מאחר שאבו עדיין אינו מדבר עברית.

הנאשם